

Біологічні задачі можна класифікувати за змістом, тобто назвою біологічної науки, якої вони стосуються (з молекулярної біології, генетики, екології, ботаніки, зоології, біології людини), а також за рівнем пізнавальної діяльності учнів (репродуктивно-алгоритмічні, частково-пошукові, творчі).

Отже, розв'язування біологічних задач – це ефективний практичний метод навчання учнів, який стимулює їхню пізнавальну діяльність і забезпечує краще засвоєння навчального матеріалу.

Перспективами подальших досліджень буде розроблення та експериментальна перевірка методики застосування біологічних задач у навчанні предметів природничої освітньої галузі.

Список використаних джерел

1. Грицай Н.Б. Природнича освіта в Україні: реалії та перспективи. Природнича освіта та наука. 2023. № 1. С. 3-7.
2. Карташова І. І. Біологічна задача: зміст, розв'язання, методика використання: навч.-метод. посіб. Херсон: ПП Вишемирський В. С., 2015. 104 с.
3. Ласточкіна О. В. Біологічні задачі як засіб інтелектуального розвитку студентів. Розвиток інтелектуальних умінь і творчих здібностей учнів та студентів у процесі навчання дисциплін природничо-математичного циклу «ІТМ*плюс – 2015»: матеріали II Міжнародної науково-методичної конференції, (3–4 грудня 2015 року, м. Суми) / [упорядник О. С. Чашечникова]. Суми: ВВП «Мрія», 2015. Ч. 2. С. 99–100.

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ПРИ УШКОДЖЕННЯХ ХРЕБТА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.

Бугаєвський А.С.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

Пошкодження хребта є одними з найбільш важких ушкоджень. Вони становлять 0,4 - 0,5% від усіх переломів скелета. Велика кількість людей отримала поранення.

Молоді люди. 20-40% закритих ушкоджень хребта ускладнюються ушкодженнями спинного мозку різного ступеня тяжкості. Залишається значна частка людей, які незадоволені результатами свого лікування. Втрата працездатності при складних травмах хребта становить 95%. Смертність у цій групі пацієнтів досягає 30%.

Метою реабілітаційних заходів є підвищення працездатності та попередження післяопераційних ускладнень.

Метою реабілітації є максимально повне відновлення втрачених можливостей організму, а якщо це неможливо, то ставить завдання часткового відновлення або компенсації порушених або втрачених функцій. Останнім часом тяжкість травматизму зросла внаслідок таких факторів,

як збільшення кількості автотранспорту, підвищення швидкості руху, зростання висотної забудови та ін. Проблема компенсації та відновлення функцій організму є однією з біологічних, психологічних та соціальних проблем, що потребують невідкладного вирішення, від своєчасного та правильного вирішення якої залежить відновлення особистісного та соціального статусу хворого, особливо зі складними ушкодженнями хребта і спинного мозку.

Травми хребта та спинного мозку — це серйозні ушкодження, які в переважній більшості випадків призводять до втрати працездатності або смерті (частка летальних випадків коливається від 20% до 95% залежно від тяжкості ушкодження). Ці травми в основному пов'язані з травмами на виробництві, транспортними травмами, падіннями з висоти, розтрощенням важкими предметами, дорожньо-транспортними пригодами, стрибками на мілководдя тощо. Найпоширенішим механізмом закритої травми хребта є надмірне викривлення найбільш рухомого відділу.

Хірурги, травматологи, ортопеди, інструктори лікувальної фізкультури завжди виявляли особливий інтерес до використання лікувальної фізкультури як доповнення до лікування людини. Як показує досвід, заняття лікувальною фізкультурою сприяють успішному розвитку функціональних функцій оперативного втручання, запобігають виникненню післяопераційних ускладнень і тим самим скорочують період одужання хворого.

Ця тема була обрана через необхідність створення нової методики ЛФК, яка б допомогла пацієнтам досягти кращих результатів за менший час і прискорити одужання.

ЖОРСТКА НЕВИЗНАЧЕНІСТЬ РЕАЛІЙ СУЧАСНОГО ЖИТТЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я ПІДЛІТКІВ

Л.В. Васецька

Полтавський фаховий коледж Національного університету харчових технологій

Безспірний постулат у науці педагогіці: „Підлітковий період – найемоційногенніший, найкритичніший, має свої специфічні труднощі в плані емоцій” [1, с. 1]. В період же повномасштабної агресії РФ в Україні такі труднощі вирости, вочевидь, не в рази – у сотні, тисячі разів. Наукових розвідок, а тим більше – фундаційних досліджень за даною темою поки що майже не маємо. Досі з цього питання активно вправляються інтернетівські мас-медіа у жанрі інтерв'ю з фаховими психологами.

Так, читаємо на сайті „Освіторія”: нещодавно „Клуб Добродіїв” за підтримки Plan International презентував результати всеукраїнського соціологічного дослідження: „Підлітки та їхнє життя під час війни: настрої, цінності, майбутнє” [6].

Деякі результати наступні: „Війна вплинула найбільше. Опитали (цим займалися компанія Kantar, Alligator Digital) тінейджерів 13 – 19 років, причому дві третини з них –